

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sicut à pœnis quas Boni patiuntur, cognoscuntur Beatorum gaudia: sic á
Beatorum gaudiis cognosci possunt pœnæ quas Boni patiantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Vide in 1. parte, Fer. 5. Hebd. 1. in Quadrag. Feria item 2. & 5. Hebd. Passionis, ubi hæc Veritates proponuntur:

Quo in cælis Corona gloriæ sumetur vultu, hoc in terris Calix sumendus est. Non quæsitæ Cruces, sunt magis exquisitæ. Quia a Cruce suas tollit dimensiones, tollit à

se suam Crucem, & suam gloriam. Quia facilitate vincimur, eadem vincere possumus.

In 3. p. Fer. 5. Hebd. 7.

Qui melius de pœnis sentiunt, hi minus pœnas sentiunt.

In 4. p. Fer. 3. Hebd. 15.

IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM.

Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me
Job. 19.

VERITAS PRACTICA.

Miserius est animæ neganti misericordiam quam poscenti.

RATIO EST, Quia miserius est illi anima que se in periculum miseriæ sempiternæ præcipitat, quam temporali miseriæ laboranti.

Sed Anima que hic vivens negat defunctis misericordiam, se in periculum sempiternæ miseriæ præcipitat, cum defunctus temporali tantum labore miseriæ.

Ergo miserius est anima negantis misericordiam quam poscentis, unde nisi se stultat aliena miseriæ, sine te tangit tuâ.

CUM autem una in toto hoc discursu posset esse difficultas de sempiterna miseriæ in quam se præcipitat anima que misericordiam negat, Vide in 3. p. Fer. 6. Hebdom. 3. ubi de 4. Beatitudine: *Beati misericordes quoniam ipsi misericordiam consequentur*; unde concluditur miseris fore inimicis misericordiam, quoniam misericordiam non consequuntur, ut expressè Sanctus Jacobus: *Judicium sine misericordiâ illi, qui non fecit misericordiam.*

ALIA VERITAS.

Sicut à pœnis quas Boni patiuntur, cognoscuntur Beatorum gaudia? Sic à Beatorum gaudiis cognosci possent pœnæ quas Boni patiuntur.

Hayne vsue Pars IV.

RATIO præsupponit unum, ut alterum inferat: Nam idcirco à pœnis quas Boni patiuntur, cognoscuntur Beatorum gaudia, quod cum sint pœnæ gravissimæ, coniciens est ut eorum etiam futura sint magna omnino gaudia; Neque enim divina Bonitas tam dura illos sineret pati: Aut si divina id exigit Justitia, non erit minor Bonitas in eis compensandis, quam puniendis. Ubi vides præsupponi, vel certe declaratur, quam sint illæ graves pœnæ quas in vita & post mortem in Purgatorio Boni patiuntur, quod erat argumentum hesternum.

Sed pari modo ex Beatorum gaudiis que supponenda vel exponenda sunt, cognoscuntur pœnæ quas patiantur boni: Nam ante disponendi sunt, purgandi sunt, parandi sunt tantis bonis perficiendis. Quo est autem nobilior forma in subjectum introducenda, eò & subjectum debet aptius reddi & disponi. Videsne quantam oportuerit esse Virginis puritatem, ac divinam Maternitatem? Videsne quantam Humanitatis à Verbo assumptæ sanctitatem, ut sic unita hæretet Verbo? Sic cogita, sic concludere de beatifica Visione, & unione animæ cum divina essentia. Nam hæc tria *Maternitatem Dei, Unionem Hypostaticam, & Visionem Beatificam* pari quodam modo prope infinita esse docet D. Thomas. Unde ad parandam tali bono animam tot terrenis inquinamentis infectam, quantis putas purgationum generibus Deum velle ut emunderet? Audi quid vel unus Scripturæ locus referat; ubi de ipso in terras venturo Deo loquitur: *Ipse enim quasi ignis confans;*

M m m

flans;

Mat. 3.

flans, & quasi herba fullonum, & sedebit confans, & emundans argentum, & purgabit filios Levi, & colabit eos quasi aurum & quasi argentum. In quibus verbis tria sunt ad indicandam puritatem quam Deus optat maximam, valde consideranda. Primum est, quod multa simul conglobantur verba quæ unum & idem significant, ut tanto id scilicet apertius intelligatur. Secundum est, quod res per verba significata multum momenti addunt ad hoc ipsum exprimendum; quid enim purius quam quod igne confatur, quam quod confatorio purgatur, aut alio quovis modo colatur aurum & argentum? Tertium denique, quod verbis & rebus additur modus confandi & purgandi suos, non levis, non subitaneus, non præceps, non expeditus: sed lentus, gravis, cogitatus. *Sedebit*, inquit, *confans*, quasi qui meditatio rem agat, quasi qui tantum spatium sumat, tantumque ponat operæ, quantum res purganda exigit. Quod particulatim ad Purgatorium applicans S. Augustinus: *Quantum*, inquit, *exegerit culpa, tantum sibi ex homine vindicabit quædam rationabilis flamma disciplina: & quantum stultitia iniquitas suggererit, tantum sapiens flamma deficiat, Quæ cuncta facilius ex sequentibus intelligentur.*

l 50. Hom.
Hom. 10.

ALIA VERITAS PRACTICA.

Incredulitatis est vel Crudulitatis nimia, non misereri petentium misericordiam animarum.

RATIO EST, Quia non credere qua sunt digna fide de gravi aliquorum miseria, vel nolle illis succurrere cum facile possis, Incredulitatis est, vel nimia Crudulitatis.

Sed non misereri petentium misericordiam animarum hoc ipsum est non credere qua sunt digna fide de gravi & extrema ipsarum miseria: Vel nolle illis quod facile possis, succurrere. Ergo & Incredulitatis est vel Crudulitatis nimia non illarum misereri. Quod certe si diligenter expandatur: & annueris divina Bonitas, erit opera pretium.

I. P U N C T U M.

QUONIAM universum de Fidei nostræ Mysteries deplorabat Jeremias, hoc particulatim de animabus in purgatorio de-

terentis dici debet: *Nullus est qui recogitet corde.* Jerem. 11. Non est qui cogitet esse aliam vitam, esse cælum, esse infernum, esse alterutrum æternitatem aliquando nobis ad eundam. Nō est qui recogitet esse purgatorium, ibi esse animas in extremis suis pœnis inelamantes quod olim Jobus in suis: *Miseremini mei, miseremini mei vos saltem amici mei, quia manus Domini tetigit me.* Nam si hoc vere cogitaretur ut vere est, quis amico, quis fratri, quis parentibus suam non ferret operam?

Videtur hodie quanti motus animorum omnium in hoc exhibendæ pietatis opus! quia videlicet ejus excitatur cogitatio, memoria revocatur, statim intellectus apprehendit quid sit rei, & quid factu sit opus, tum pari gressu voluntas movetur, & in omnes se inhectit partes, ut cum Gratia, tam iustum tam iuste debitum exolvat Religionis Officium.

O si diutius hæc duraret cogitatio! Si quod optabat David, nobis eveniret, *ut reliquia cogitationis diem festum agerent*, hoc unum sufficeret ad conferendam quam poscunt à nobis animæ misericordiam; hoc unum Scriptura exigit: *Sancta & salubris cogitatio pro defunctis exorare*, non dicit institutio festi, vel officii, vel alterius ordinandæ devotionis, sed sola cogitatio cum divina gratia subeat animum, satis erit ad flectendos animos nostros in id, quod poscunt à nobis animæ laborantes, omni loco & tempore fideliter impertendum.

Ad hanc autem firmius animis insigendam cogitationem, & crebrius frequentandam memoriam, crediderim id in primis opportunum, ut Mens gravi aliqua & vehementi percellatur ac imbuatur veritate, qua non modo quid sit boni cognoscat in hoc pietatis officio, sed quid mali esse possit jam ex hac vita, si suo desit muneri.

Vide nunc talis futura sit illa veritas, quæ idcirco præ cæteris paulo latius expédenda nobis modo proponitur. Experire num ita sit, vel quàm sit intolerandum si sentis ita esse, quod vel nimis incredulum; vel crudelem esse oportet si quam postulant animæ purgatorii misericordiam deneges. Quod ut clarius liquet, Perpende minutatim quid sit esse in presenti negotio vel Incredulum, vel Crudelē. Nonne is tibi videatur nimis incredulus qui digna fide, qui audita ex pluribus omni fide dignis supplicia quæ vel affinis vel amicus inter hostes patiat, & nolit credere? Vel si credat &

Jerem. 11.

Psal. 75.

2. Mac. 11.